

tari ad probandam cordis sui malitiam, cum falsum sit, quod dixerat Zopharus, solos impios à DEO in mala quævis præcipitari, pios autem omnibus bonis abundare. Existimat, itaque Eliphasmus, firmam adhuc suam stare sententiam, nec DEUM judicium Jobi, tanquam proprii amoris affectu corruptum, quicquam æstimare Cap. XXII. 2. 3. Vult itaque, ut Jobus accuratum conscientiæ suæ examen instituat, & perquirat, annon hoc vel illo flagitio DEUM ad iram provocaverit? vid. v. 5-10. His præmissis, Eliphasmus Jobum à pessima vivendi ratione revocare allaborat, ne de impietate Epicuræorum participans v. 15. æqualem ipsis inveniat exitum v. 16. Tandemque Jobum partim ad agendam poenitentiam exhortatur, v. 21. 23. partim verbi divini sedulam meditationem commendat, v. 22. partim multiplex inde redundans bonum eidem proponit, v. 23. usque ad fin. Hasce Eliphasti accusationes in Cap. XXIII. & sq. responsum Jobi excipit, ubi maxima admiratione dignum, eum ad singula ferme accurate aliquid reponere. Hinc non male Coccejus, (cujus infracti in sacrorum librorum scrutinio labores merito pretio ab omnibus æstimantur, dicente Dn. D. Fecht. in Expos. Epist. ad Tit. Cap. I. §. 3.) hic concludit: *Non videtur quicquam vel in his Capitibus (XXIII. et XXIV.) vel in precedenti intelligere, qui non videt, Jobum & refellere dicta, & amoliri objectiones, & instantias novas objicere.* Postquam igitur Jobus v. 2. bonam suam causam injuste ab Amicis elevari, seque præter meritum αυτοφιλίας affectu corruptum nominari, conqueustus erat, jam v. 3. ab injusto Eliphasti & aliorum judicio ad summum DEI tribunal provocat, ubi, si fieri posset, cum ipso DEO in utramque partem disputaturus esset; hoc enim proprie verbum אערוכא disponerem v. 4. dicit; Nec se hunc Judicem metuere, nam ille misericors, v. 6. ille justus v. 7. Progreditur nunc ad diluendam objectionem Eliphasti C. XXII. 5. atque dicit